

T u i k k i

Joensuun Perhokalastajat
ry:n jäsenlehti 1/2008

SISÄLTÖ

Puheenjohtajalta _____	3
Tanskan-Erkin taimenet _____	4
On aika vetää henkeä _____	6
Jäsenmaksuista asiaa _____	7
Kevään 2008 ohjelma _____	8
Vuoden 2007 Suurin kala -kisan voittajat _____	10
Vuojätätno erehdys _____	11
Huom. toimi nopeasti! _____	15
Hallitus vuodelle 2008 _____	16

Kannen kuva: Ero Kuittinen, Blue Sharm -sidontailta 23.10.2007, vetäjä: Heimo Turunen.

FFH FlyFishingHut

<http://flyfishinghut.fi>

© Joensuun Perhokalastajat ry
www.joensuunperhokalastajat.net
Taitto: Maarit Ignatius
gsm 050 354 8453
maarit.ignatius@hotmail.com

Puheenjohtajalta

Antoisaa kalastusvuotta 2008 arvoisat Perhokalastajat!

Tässä sitä nyt asetellaan uusia saappaita Joensuun perhokalastajien puheenjohtajan ominaisuudessa. Toivottavasti eivät ala puristamaan ja miksipä alkaisivat. Kiitoksia vaan luottamuksesta! Olin jo aikoja sitten ajatellut jääväni ”eläkkeelle” seuratyöstä, mutta vielä kuitenkin intoa riittää muiden kiireiden ohella tehdä jotain myös tällä saralla. Uudistunut hallituskokoonpano sisältää kuitenkin sopivasti kokemusta ja nuoruuden intoa, joten luottavaisin mielin voidaan tälle vuodelle lähteä.

Paljon on asioita muuttunut siitä kun viimeksi hallitustyössä olin mukana. Vanha kunnan SUKL on nyt liitetty SVK:hon ja muutoksia on luvassa varmasti paljon, kunhan organisaatio ”löytää itsensä”. Mitä vähän olen ehtinyt perehtymään asioihin, niin joitakin ehkä seuratyön kannalta huolestuttaviakin asioita tämä muutos on tuonut tullessaan. Yrittäjän roolissa ovat talousasiat jo työn puolesta jatkuvasti mielessä, joten seuran talousasiat kiinnostavat tässä roolissa myös.

SVK:n myötä seuroille lankeavat jäsenmaksut ovat ilmeisesti kirvoittaneet keskustelua jäsenseuroissa ympäri Suomen. Väheksymättä EU-jäsenyyttä ja muutosta markoista euroihin näyttää sama trendi olevan käynnissä valitettavasti myös vapaa-ajan kalastajien kukkaroilla. Minkä ennen sai markalla, saa nyt eurolla. Seuramme jäsenmäärä on huomattava, joten jäsenmaksu SVK:honkin on sen mukainen, ja jos tiedot pitävät paikkansa, lähivuosina korotukset jatkuvat. Seurassamme joudumme varmasti miettimään panos-tuotossuhdetta. Sen vuoksi kaikki hyvät ehdotukset seuran talouden vankistamiseksi hallitus ottaa avosydämin vastaan. Tarkoitus ei ollut politikoida ihan näin paljoa, mutta seuratyö on niin arvokas asia ja käytettävissä olevat raha- ja voimavarat rajalliset, että satsaukset on mietittävä tarkkaan.

Terveisin
Reijo Ikonen

Joensuun Perhokalastajien puheenjohtaja

Tanskan-Erkin taimenet

Tanskassa jo vuosikymmenet asunut Erkki Pöyhönen on aina Tenolla vieraillessaan kehunut meille vanhan kombinaatin asukkaille kotiseutunsa mainioista taimenvesistä. Tarinat jopa kymmenien taimenien syysaaliista ohitin pitkään olan kohautuksella: Lohen lisäksi muut eivät kiinnostaneet. Lisäksi asuin vuosina 2000–2006 Moskovassa, josta kiireisestä työstä karkaaminen Tanskaan ei olisi onnistunut.

Tietokilpailukysymys: Missä maassa meritaimenkalastajan eväänä on smörrebröd ja Tuborg-olut?

Viime maaliskuussa sitten tulin viettäneeksi talvilomani Gotlannissa. Kaikkien odotusten vastaisesti komea meritaimen nousi jo parin tunnin vatkaamisen jälkeen pinkkiin katkaperhoon. Ei kuitenkaan ottanut. Vaihdoin hiekanväriseen ja pam. Elämäni ensimmäinen suoraan merestä perholla pyydetty meritaimen oli tosi asia.

Jäin koukuun yhtä pahasti kuin Tenon lohen pyyntiin kymmenen vuotta sitten. Kesällä kyselin uudelleen Erkiltä ottiperhoista ja paikoista. Erkki jakoi tietoa auliisti. Niinpä päätimme Saarisen Jarkon kanssa suunnata syyslomalla Tanskaan Erkin vieraaksi. Erkki varasi mökin ja me lennot ja tila-auton. Edestakaiset lentoliput Kööpenhaminaan maksoivat vaivaiset 160 euroa, mökki viideksi päiväksi 210 ja auto samaksi ajaksi 230 euroa. Kolmeen pekkaan jaettuna matka ei kustantanut ainakaan enemmän kuin saman pituinen reissu Tenolla.

Erkki valitsi kalastusalueeksi Kalundborgin kaupungin vedet. Siellä sijaitsee kaksi suurta niemeä, joilta löytää sopivan kalastuspaikan tuuli mistä suunnasta tahansa. Niemien kupeilla on satoja kilometrejä perhokalastukseen sopivia rantoja. Eikä muita kalamiehiä juuri missään. Kalundborg sijaitsee 120 kilometriä Kööpenhaminasta lounaaseen.

Matkan aikana vallitsivat pohjoiset il-
mavirtaukset, minkä takia pääsimme
kalastamaan parhaita rantoja vasta kol-
mantena kalastuspäivänä. Kaloja kyllä
oli Erkin huonoiksi mainitsemilla etelä-
rannoillakin. Heti ensimmäisenä päivä-
nä osuimme oikeaan taimenien pesään.
Kolmeen pekkaan rantautimme seitse-
män hienoa taimenta, joista kaksi oli yli
50 senttisiä.

Suurin osa Kalundborgin taimenista oli
pieniä alle 45 senttisiä, mutta pippurisia
luonteeltaan. Reissun suurin taimen
painoi 1,7 kiloa ja oli 55 senttiä pitkä.
Kolmessa päivässä saimme peräti 19
taimenta ja kaksi kirjolohta saaliiksi.
Tanska enemmän kuin täytti kaikki
meidän toiveemme.

Perhoina toimivat pienet leväkatkat,
pinkki ja oliivi katka sekä Erkin oma
iso katkarapusidos. Perhot ja reseptit on
tarkoitettu julkaista helmikuussa ilmesty-
vässä Perhokalastus-lehdessä.

Terveisin
Mika Parkkonen, Jokela

*Erkki ja
Erkin ensimmäinen*

Matkan suurin taimen

On aika vetää henkeä

Joensuun Perhokalastajien kuten minkään muunkaan seuran puheenjohtajuus ei voi olla eläkevirka, vaan sopivin välein nuija on annettava kiertoon. Niinpä saatuani seuran johtotehtävät Kettusen Pasilta päätin jo silloin, että miksikään kivireeksi seuran puheenjohtajuus ei saa mennä. Eikä työ missään vaiheessa ole edes läheskään sellaiselta tuntunut. Siitä lämmin kiitos kaikille teille; yhdistyksen aktiivijäsenille, hallituksessa työskennelleille kuin myös muille seuratyön parissa toimineille. Olemme järjestäneet vuosien mittaan kymmeniä tapahtumia aina Perhonsidonnain SM-kisoista lähtien. Uusia jäseniä mukaan on tullut, mutta myös moni vanhempi jäsen on väistynyt aktiivitoiminnasta. Jos jotakin haluaisin tulevalle seuran johdolle viestittää, niin panostusta nuorten toimintaan ei voi olla koskaan liikaa.

Seuratyössä on vireämpiä ja hiljaisempia kausia. Kaikkia ei voi miellyttää, mutta varmasti jokainen seuran jäsen, jos vain on itse halunnut, on löytänyt toiminnasta jäsenmaksulle vastiketta. Jos ei muuten niin tämän Tuikki - jäsenlehden sekä järjestölehtien kautta. Kun nyt seuran toiminta on melkoisen vakaalla pohjalla; on sopivasti perinteitä ja nuoruuden intoa, tai muuten vain intoa, on helppo katsoa luottavaisena tulevaisuuteen. Vaikka osa hallituksesta jääkin "virkavapaalle", se ei tarkoita, ettemmekö vastakin osallistuisi aktiiviseen seuratoimintaan. Näin uskallan toistenkin puolesta sanoa. Välillä on hyvä itse kunkin vetää henkeä.

Samalla kun kiitän seuran oman puheenjohtajakauteni hallituksen jäseniä sekä kaikkia toiminnassa enemmän tai vähemmän mukana olleita aktiivijäseniä, haluan toivottaa kaikkea hyvää niin uudelle puheenjohtajalle, vuoden 2008 hallitukselle kuin kaikille seuran jäsenillekin.

Matti Kettunen
Joensuun Perhokalastajien väistytvä pj

Jäsenmaksuista asiaa

Vuoden 2007 jäsenmaksut ja liittymismaksut

Joitakin vuoden 2007 jäsenmaksuja on maksamatta. Viime keväänä jäsenmaksulaskut postitettiin aiemmasta poiketen Tuikin mukana ja on ilmennyt, että joitakin Tuikkeja postitettiin vanhoihin osoitteisiin, joten jäsenmaksulasku ei ole välttämättä saapunut perille asti. Jos 2007 jäsenmaksu on maksamatta niin asian voi hoitaa kuntoon maksamalla seuraavasti:

Tilille: 577005-4130439

Viite: 13

Viesti: Jäsenmaksu 2007 Etunimi Sukunimi

Jäsenmaksut

- nuoret alle 18 v. 10 €
- opiskelijat yli 18 v. 20 €
- yli 18-vuotiaat 20 €

Liittymismaksut

- nuoret alle 18 v. 10 €
- opiskelijat yli 18 v. 35 €
- yli 18-vuotiaat 70 €

2
0
0
7

Mikäli olet liittynyt seuraan vuonna 2007, etkä ole saanut jäsenmaksulaskua niin sinun ei tarvitse maksaa 2007 jäsenmaksua vaan ainoastaan 2007 liittymismaksu em. ohjeiden mukaisesti.

Vuoden 2008 jäsenmaksut

2008 jäsenmaksulaskut lähetetään SVK:n toimesta kevään aikana. Syyskokouksessa päätettiin jäsen- ja liittymismaksuiksi:

Jäsenmaksut

- nuoret alle 18 v. 20 €
- opiskelijat yli 18 v. 30 €
- yli 18-vuotiaat 30 €

Liittymismaksut

- nuoret alle 18 v. 10 €
- opiskelijat yli 18 v. 25 €
- yli 18-vuotiaat 50 €

2
0
0
8

Mikäli jäsen- tai liittymismaksuihin liittyy kysymyksiä, voi yhteyttä ottaa sihteerin Riku Kuikkaan tai rahastonhoitaja Tommi Saloseen. Jos olet saanut vielä postia vanhaan/väärään osoitteeseen, ilmoita asiasta sihteerin Riku Kuikalla. Yhteystiedot Tuikin takakannessa.

Ohjelma kevät 08

Joensuun Perhokalastajat ry

www.joensuunperhokalastajat.net

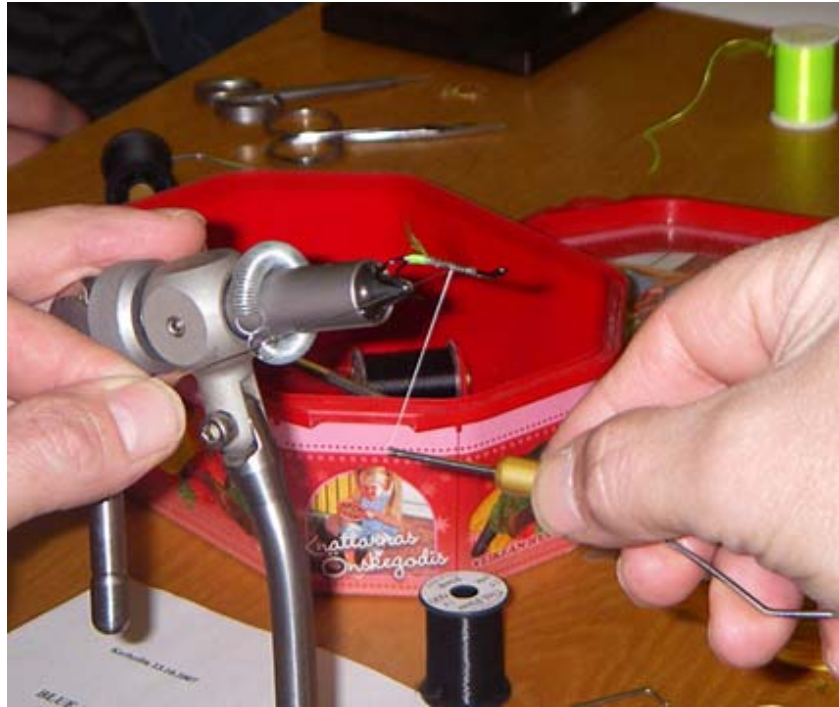
Tiistai-illat

- 22.1. Kauden avaus: vapaata keskustelua ja kirpputori
- 29.1. Gambian kalastusta, Pasi Tukiainen
- 5.2. Kymijoki, Teemu Venejärvi ???
- 12.2. Tenonjoen harjuksen kalastus, Pasi Holopainen
- 19.2. Levysiipisten lohiperhojen sidontatekniikat, Olli Koskinen
- 26.2. Eloranta Oy:n sidonta- ja kalastustarvikkeet, uudet taimenperhomallit, Heikki Turunen
- 4.3. Hiihtoloma (ei iltaa)
- 12.3. **Huom.** keskiviikko Eumer Oy, Jaakko Ojamo esittelee putkiperhon sidontamateriaaleja ja muita Eumerin tuotteita
- 18.3. Kevätkokous
- 25.3. Soutuperhojen rakenne ja sidonta, Pasi Kettunen
- 5.4. Lauantai! Pilkkikisat
- 8.4. Norjan kalatarinoita, Kinnari KJ
- 19.–20.4. Sumarireissu Karvioon, ei muita iltoja
- 22.4. Guidelinen uutuudet ja lohenkalastusta Norjan huippujoilla mm. Stryn, Aalva ja Naeroydalselva, Toni Karuvaara
- 29.4. Kauden päätösilta

Ohjelma

Sidontaiilat

- 24.1. Streamer-ilta
- 7.2. Liitsi-ilta, Antti Kuosmanen
- 21.2. Nymfi-ilta
- 6.3. Hiihtoloma (ei iltaa)
- 20.3. Larva-ilta
- 3.4. Pupa- ja emergent-ilta
- 17.4. Pinturi-ilta

Lisää kalastusväline ym. tuote-esittelyjä toukokuussa, mm. Simms, OPM.

Seuraa kotisivujamme!

www.joensuunperhokalastajat.net

Pohjois-Karjalan
systema oy

KOPIJYVÄ

Vuoden 2007 Suurin kala -kisan voittajat

Suurimman lohen
(10,7 kg) rannalta
perholla sai
Teemu Venejärvi.

Onnea Teemu!

Suurimman taimenen (3,3 kg)
rannalta perholla sai
Heimo Turunen.

Onnea Hemi!

Vuojatätnon erehdys

Laiva lähtee! Mitä, nytkö? Olimme nimittäin turhautuneina odottaneet laivan lähtöä Ritsemin retkeilykeskuksella useamman tunnin. Lähtöä oli jo kerran lykätty kovan tuulen takia. Hyppäämme autoon ja pyyhällämme laivasatamaan Akkajauren rantaan. Pysäköimme auton alas parkkipaikalle ja raahaamme rinkkamme laivaan, johon kertyy jo retkeilijäporukkaa. Laiva suuntaa Akkajaurelle ja aallot suurenevat keskellä järveä. Vesi lentää keulan yli ja laiva nyökkii aallokossa.

Tähän oli tultu, kun olimme – Jyke, Tommi ja minä - päättäneet lähteä Ruotsiin Vuojatätnolle isoja taimenia ja rautuja saalistamaan. Kimmoke tälle reissulle tuli Juha Kalliolta, joka kävi perhoseuramme kerhoillassa kertomassa omasta reissustaan tälle joelle. Vuojatätno virtaa etelä-pohjois – suunnassa ja laskee Akkajaureen lähellä Ruotsin ja Norjan rajaa. Vuojatätnon itäpuolella kohoaa ylväänä yksi Ruotsin korkeimmista vuorista: korkein huippu on yli 2000 metrissä, missä näkyy ikijäätiköitä. Akkajauren eteläpuolella ja Vuojatätnon itäpuolella on kolme kansallispuistoa: Stora Sjöfallet, Sarek ja Padjelanta, jotka ovat suosittuja retkeilykohteita. Ritsem jää Akkajaure-järven pohjoispuolelle. Kansallispuistoihin pääsee tältä suunnalta käytännössä vain suuren järven yli laivalla tai helikopterilla.

Yleiskuva joen alajuoksulta

Joensuu–Ritsem

Läksimme ajamaan Joensuusta perjantaina 3. elokuuta. Siirryimme länsinaapurin puolelle Haaparannan kohdalla ja ajella viiletimme hyväkuntoisia teitä. Matka joutui, kun nopeusrajoitukset olivat kymmentä suuremmat, kuin Suomessa. Alkuillasta saavuimme Överkalixiin, missä oli sovipa yöpymispaikka. Tiet olivat hyvät ajella siihen saakka, kun alkoi viimeinen etappi. Kapea tie Ritsemiin oli tietyön alla: kolmisenkymmentä kilometriä aukirevittyä soratietä oli hidasta ja epämurkavaa täryyttelyä. Tie kapeni loppumatkasta niin, että paikoin oli oltava tarkkana vastaantulijoiden kanssa.

Laiva jatkaa kuoppaista matkaansa kohti Akkajauren etelärantaa. Vesi roiskuu keulasta korkealle ja putoaa keulakannelle ja ohjaamon ikkunalle. Äkkiä kapteeni alkaa huutaa apumiestä luokseen ja on ihan hermona. Sitten hän kääntää laivan ympäri ja suuntaa takaisin kohti lähtösatamaa. Miehet selostavat jotakin lähimpänä oleville matkustajille, mutta emme kuule mistä on kysymys. Joka tapauksessa palaamme satamaan ja saamme ilmoituksen, että seuraavana aamuna yritetään uudelleen. Kyllä meitä ihmetytti, miksi ei menty yli, kun oltiin jo niin kaukana järvellä. Keli oli kova, mutta ei se mikään myrsky ollut. Siinä sitten ki-roilimme, että päivä oli mennyt hukkaan ja huomisesta ei taas tiedä, lähteekö laiva silloinkaan. Kyllä meni luottamus tähän kul-kuneuvoon. Olimme aiemmin panneet merkille, että sataman lähellä on pieni helikopterikenttä, mistä kone tekee lentoja. Läksimme kysymään, järjestyisikö lento yli järven, ja käykö luottokortti maksuksi. Meillä ei nimittäin ollut kovin paljon Ruotsin kruunuja varattuna mukaan. Onneksi kortti oli käypää valuuttaa ja niinpä sitten hurautimme Vuojatätton suulle Akkatunturin kupeelle. Mieliala kohosi kerralla.

Purkauduimme helikopterista, heitimme rinkat selkään ja läksimme matkaan. Ensin piti ylittää Vuojatätton riippusillan kohdalta. Joki syöksyi kuohuvana koskena sillan alla, niin että huimasi, kun katsoi alaspäin. Kävelimme parisen kilometriä ylävirtaan ja kun ilta oli jo myöhä, laitoimme leirin jokirantaan. Olikin sopiva hetki laittaa asumuspystyyn. Alkoi nimittäin sataa tihuuuttaa saman tien. Sateesta huolimatta piti tietysti lähteä kokeilemaan kalan ottihaluja. Joen vesi oli oudon savisameaa. Rannoillekin oli paikoin kertynyt paksut kerrokset savimaisista massaa, josta ei meinannut päästä irti, kun jalka upposi siihen. Odotimme, että kalaa alkaisi tulla, kuten yleensä näillä reissuilla on ollut. Kalastelimme leirin molemmin puolin jonkiin matkaa tiiviisti, mutta taimenenpoikasta kummempaa ei koukkuihin käynyt. Jokivarressa oli muutamia ruotsalaisia kalamiehiä, eivätkä hekään näyttäneet saavan mitään. Toisen päivän iltapäivällä läksimme käymään ylävirran suunnassa noin kolmen kilometrin päässä. Jyke ja Tommi kävivät kalahommiin, kun minä jäin vielä keittelemään kahvivesiä. Tommi hävisi ylös mutkan taakse. Olisiko mennyt puoli tuntia, kun hän tuli kantaen komeaa taimenta. Mittasimme sille pituudeksi 52 cm. Hopeanhohtoinen, mustapilkkuinen kala oli ollut pintomassa ja hakshti pieneen Klinkhämeriin. Se olikin ainoa kala sillä jokipätkällä. Joko niitä ei ollut, tai sitten ne olivat hyvin passiivisia. Olin edellisen pastaannoksen jälkeen sanonut, että seuraava ateria, jonka syön, on kalaa. Ilman tätä taimenta olisi tullut pitkä nälkä. Palasimme illaksi leiriin ja paistelimme taimenfileetä pannulla – slurps.

Kun alajuoksulla ei tuntunut kala ottavan, läksimme marssimaan ylävirran suuntaan. Hyväkulkuinen polku kulki sadan – muutaman sadan metrin päässä joesta, koukkasi lopulta kauemmas joesta ja vei ylös kohti Kisuristugan – tunturimajaa.

Pysähdyimme huilaamaan eräälle taukopai-
kalle, jossa oli oikein lakattu mäntyinen
pöytäkalusto, joka vaikutti vähän oudolta
keskellä erämaata. Paikalla oli ruotsalainen
nuori mies, jonka kanssa ryhdyimme juttu-
sille. Kerroimme joen alaosan kalattomuus-
desta ja kehuimme Tommin hienoa taimen-
ta. Siihenpä kaveri sanoikin, että joen
alaosalla on kalastus kielletty! Hän otti tas-
kustaan Fiskekartan, jonka mekin olimme
saaneet lupia ostaessamme, mutta jätimme
sen autoon. Kartan alareunassa oli tosiaan
mainittu, että Vuojatätton itärannalla, siis
Stora Sjöfalletin luonnonpuiston alueella, ei
saa kalastaa. Me emme tulleet lukeneeksi
sääntöjä, kun olin talvella ottanut saman
kartan Internetistä. Uusi sääntö oli tullut
voimaan tälle vuodelle ja sitä ei ollut vie-
lä talvella Fiskekartassa. Luvallinen ka-
lastusalue alkaa siis välissä olevan Kut-
jaure-järven yläpuolelta, joten meidän on
käveltävä melkoinen matka päästäksem-
me laillisesti kalaan. Matka jatkui. Yhdes-
sä vaiheessa ylitimme riippusiltaa pitkin
kaksi vuorilta tulevaa jokea – kummassa-
kaan ei tietysti saanut kalastaa. Ensimmäi-
sen joen vesi oli hyvin sameaa. Vuojatätton
veden harmaus johtui siis tästä. Joki toi
vuorilta jotakin maa-aineista. Toinen joki
parin sadan metrin jälkeen oli sen sijaan kir-
kasvetinen, kuten tunturijoen pitääkin. Polku
vei Kisuristugan kautta. Viivyimme majan
pihalla vain sen hetken, että vedimme sade-
varusteet ylle, kun päällemme puski musta
sadepilvi. Kilometrin kävelyn jälkeen to-
tesimme, että sadeasua ei enää tarvita. Pilvi
hajosi yhtä nopeasti, kuin oli ilmestynytkin.
Korkea vuoristo aiheuttaa yllättäviä sääilmi-
öitä.

Kisuristugalta oli yli neljän kilometrin
matka Kutjauren yläpuolelle, missä Vuoja-
tätton laskee järveen. Polku laskeutui alaval-
le, vähän soiselle alueelle ja kääntyi lähem-
mäs jokea. Jokisuussa Kutjauren rannalla
pienessä niemekkeessä oli mökkirykelmä.

Mökit olivat saamelaisten poronhoidossa
käyttämiä vaatimattomia rakennelmia. Suu-
rin osa oli kuusikulmaisia, liki pyöreitä. Po-
lun varressa oli kyltti, jossa luki ”Fiske-
läger, sauna, båtar”, eli Kalastusleiri, sau-
na, veneitä”. Lisäksi oli nimi Åke ”joku”,
jonka sukunimi on jo unohtunut. Suun-
tasimme mökkikylän ohi jokivarteen, missä
joki laskee suorana koskena Kutjaureen.
Maasto oli hyvin epätasaista, niin ettei kun-
nollista teltan paikkaa löytynyt. Piti tyytyä
parin neliön länttiin, vaikka kaikille kolmel-
le ei teltan alla ollut tasaista alustaa. Koski
ei mielestäni näyttänyt kovin houkuttelevalta
kalapaikalta, mutta siihen me kuitenkin jäim-
me. Ja sitten tietysti kalastamaan. Leveän,
kuohuvan kosken kohdalla ei ollut muuta
mahdollisuutta, kuin ronkkia sivupeilejä. Ka-
laa ei vain ilmaantunut koskesta eikä kosken
alta järvestä. Kosken yläpuolella avautui jär-
vimäinen suvanto. Kosken niskaltakaan em-
me tavoittaneet kalan kalaa. Kummallista!
Homma alkoi jo tympiä. Päätimme piristyk-
seksi lähteä kysymään Åkelta, järjestyisikö
sauna. Ja kyllähän se. Sovimme kellonajan,
koska tulemme. Sauna pitää vain lämmittää
itse. Tulimme sitten sovittuna aikana, ja me-
nimme saunalle laittelemaan tulta. Yllätyk-
seksemme saunassa olikin sama ruotsa-
laiskaveri, jonka tapasimme matkalla.
Hän kehotti meitä tulemaan lauteille. Sau-
noimme sitten näin kansainvälisesti ja ju-
tustelimme kalastusasioita. Ruotsalainen
ei vain ollut tottunut saunoja. Lämpöä oli
tuskin kuuttakymmentä astetta. Kun
Ruotsin poika lähti saunasta ennen meitä,
työnsimme heti kalikoita uuniin, jotta sai-
simme vähän löylyn tuntua.

Saunareissun yhteydessä tapasimme
kolme ruotsalaista miestä, jotka asustelivat
yhdessä mökissä. Kävi ilmi, että he olivat
tulleet paikalle helikopterilla. Kysyimme,
että mihin kone oli laskeutunut. ”Tähän pi-
halle”, sanoivat. Olimme luulleet, että heli-
kopteri saa lentää vain joen länsipuolella.

Pakarisen Tommin taimen 52 cm joen alaosalta

Sääntö koskikin vain Stora Sjöfalletin aluetta, ja kun Kutjauren yläpuoli on Padjelantan aluetta, ovat säännötkin toiset. Kun varsinkin minulta olivat kävelyhalut menneet ja ohjelmassa olisi ollut yli 20 kilometrin kävely ilman kalastusta takaisin Akkajauren rantaan odottamaan epävarmaa laivaa, kysyimme Åkelta ennen saunaan menoa, miten saisimme yhteyden helikopteriin. Taas saimme hämmästelyn aiheutta, kun Åke sanoi: ”Minä voin soittaa helikopterin. Milloin haluatte lähteä”. Päätimme lähtöajaksi torstain kello 10, jolloin jäisi vielä yksi päivä kalastukselle. Ihmettelimme, että millä ihmeellä ukkeli soittaa, kun kännykätäkään eivät kuulu. Soittakoon millä tahansa, kunhan kone vain tulee. Lennon hinnassa oli varmasti Åkelisiä. Saunan jälkeen kalastelimme vielä leirikosken seutuja, mutta tuloksetta. Illalla

katselimme kosken niskalla, kuinka kaloja pintoi tiuhaan ylhäällä suvannossa ainakin 80 metrin päässä. Vaan eivät tulleet lähemmäs tuikkimaan.

Keskiviikkoamu enteili lämmintä päivää. Keskustelimme, kannattaisiko lähteä käymään vielä ylempänä kokeilemassa, olisiko siellä kalaa. Minulta ja Jykeltä oli usko mennyt, mutta Tomera-Tommi otti eväät ja varusteet ja lähti lampsimaan ylös, missä on riippusillat kahden jokihaaran yli. Matkaa yli kuusi kilometriä. Minä vietin päivän jotakuinkin leirissä lukien Harri Nykäsen Ariel-dekkaria (ihan hyvä kirja, muuten). Teltassa ei tietysti voinut olla niin lämpimällä, joten oli makailtava mättäillä. Onneksi aukealla kävi reipas tuuli, joka painoi sääsket ja mäkärät maan tasalle, eivätkä ne päässeet pahasti kiusaamaan. Ilta koitti

ja Tommi viipyi. Puolen yön maissa Tommi sitten kömpi hämärässä leiriin. Oli hitto vieköön saanut useamman hyvän taimenen. Kala oli ollut siellä otillaan – ja vielä pinta-perhoihin. Samoilla seuduilla oli ollut myös muutama ruotsalainen kalastaja, joille Tommi näytti, miten Suomen poika ottaa kalaa. Pikkuisen minua kadutti, kun en ollut lähtenyt mukaan.

Seuraavana aamuna laitoimme leirin kasaan ja menimme Åken mökille odottamaan lentävää noutajaa. Sieltähän se kone tuli jotakuinkin sovittuna aikana. Perillä Ritsemissä tyrkytin taas luottokorttia, mutta tuttu lentäjä sanoi, että poiketkaa maksamassa menomatalla heidän konttorillaan. Heillähän oli jo minun korttini numero tiedossa aikaisemmalta lennolta, joten maksu olisi kyllä veloitettu, vaikka olisimme ”unohtaneet” maksaa. Paluumatka autolla kävi joutuisammin, kuin tullessa. Pitkä tiettyöpatkakin, jonka olimme hissutelleet tullessa, mentiin nyt lähes lentäen, niin että kivet ropisivat. Ajoimme kertarykäisyllä Joensuuun, missä olimme aamuyöstä perjantaina.

Retki ei tällä kertaa mennyt ollenkaan odotuksien mukaisesti, mutta Vuojatätnolla on kyllä kalaa, ja isoakin, kun vain kalastaa oikeilla paikoilla. Parasta olisi ottaa lento joen yläosille ja tulla vaeltaen pois. Retkeilypolut ovat pääosin helppokulkuiset, mutta jokivarret – ainakin alaosilla (missä ei saa kalastaa) – aivan mahdottomat kulkea. Kalastajia on jonkin verran ja retkeilijöitä poluilla joukoittain. Joki on leveä, paikoin monihaarainen kovine koskineen ja könkäineen. Jylhä Akkatunturi monine huippuineen ja ikijäätikköineen antaa oman leimansa ympäristölle.

Teksti ja kuvat
Heikki Makkonen

Huom. toimi nopeasti!

The Carelian Fantasy -perhojuliste!

Keräilykappaleita on tällä hetkellä jäljellä VAIN 13 kpl.

Keräilykappale 50 € (koko 50 x 70, painomäärä 50 kpl).
Sisältää suunnittelijan ja sitojen nimikirjoitukset.

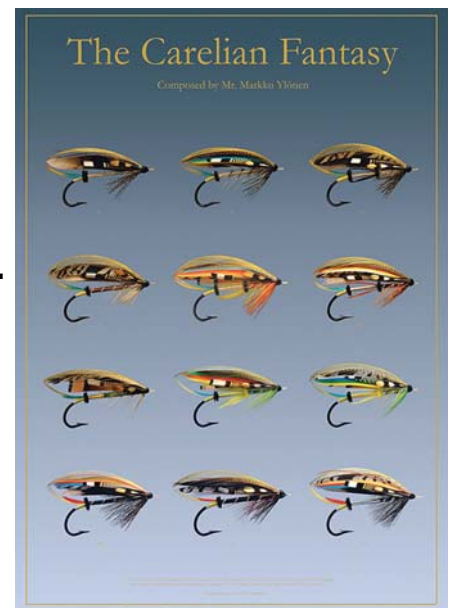
Normaali juliste 10 € (koko 50 x 70).

Tilaukset Olli Koskinen puh. 050 555 9169.

Noudon voit sopia Olli Koskisen kanssa.

Muille paikkakunnille toimitus tapahtuu postiennakolla

(postitus kotimaassa postiennakolla yhteensä 9,65 € + putken hinta).

JOENSUUN PERHOKALASTAJAT RY

www.joensuunperhokalastajat.net

Yhdistys on perustettu 1984, syyskokouksen päättämä hallitus vuodelle 2008			
<i>Puheenjohtaja</i>	Reijo Ikonen	gsm s-posti	0400 509 692 reijo@keittiotukku.com
<i>Varapuheenjohtaja</i>	Pasi Tukiainen	gsm s-posti	050 571 4322 pasi.tukiainen@kolumbus.fi
<i>Sihteeri</i>	Riku Kuikka	gsm s-posti	040 544 8136 riku.kuikka@mantsinen.com
<i>Jäsen</i>	Heikki Makkonen	gsm s-posti	050 597 1896 heikki.makkonen@erisoft.fi
<i>Jäsen</i>	Joonas Linervo	gsm s-posti	050 358 9959 joona.linervo@luukku.com
<i>Jäsen</i>	Antti Kuosmanen	gsm s-posti	- antti_kuosmanen@suomi24.fi
<i>Jäsen</i>	Teemu Venejärvi	gsm s-posti	- teemu.venejarvi@hotmail.com

<i>Rahastonhoitaja</i>	Tommi Salonen	gsm s-posti	050 522 1307 tommi.salonen@telemail.fi
------------------------	---------------	----------------	---

Kaikista iltoihin tulevista viime hetken muutoksista ilmoitetaan seuran nettisivuilla:
www.joensuunperhokalastajat.net ja tarvittaessa niistä ilmoitetaan myös
Karjalaisen (sanomalehti) perjantain järjestöpalstalla.

Seuraava Tuikki ilmestyy toukokuussa 2008.

Toimita Tuikkiin tuleva aineisto joko:

1. suoraan taittajalle sähköpostilla: maarit.ignatius@hotmail.com tai
2. Eero Kuittiselle sähköpostilla: eero.kuittinen@flyfishinghut.fi tai
3. puheenjohtaja Reijo Ikoselle sähköpostilla: reijo@keittiotukku.com
tai osoitteella: Törönkuja 6, 80160 Joensuu.